

Kristuksen kuninkuus vainojen keskellä Ap.t. 12:1-24

1. Siihen aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi **muutamisiin** seurakunnan jäseniin ja antoi **pahoinpidellä** heitä.

2. Hän **mestautti** miekalla **Jaakobin**, Johanneksen veljen.

3. Nähtyään sen olevan juutalaisille mieleen hän sen lisäksi antoi **vangita Pietarinkin**. Silloin oli happamattoman leivän juhla.

4. Otettuaan Pietarin kiinni Herodes pani hänet vankilaan ja luovutti neljän nelimiehisen sotilasryhmän vartioitavaksi aikoen asettaa hänet pääsiäisen jälkeen kansan eteen.

5. Niin siis Pietaria pidettiin vankilassa, mutta **seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa** hänen puolestaan.

6. Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi viedä Pietarin oikeuden eteen, **Pietari nukkui** kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu **kaksilla kahleilla**, ja vartijat olivat vankilan ovella vartiossa.

7. Yhtäkkiä hänen edessään seiso **Herran enkeli**, ja vankihuoneessa loisti **valo**. Enkeli **herätti Pietarin** tönäisten häntä kylkeen ja sanoi: "Nouse nopeasti!" Silloin **kahleet puutosivat** hänen käsistään.

8. Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja pane sandaalit jalkaasi." Hän teki niin. Enkeli sanoi vielä: "Heitä viitta yllesi ja **seuraa minua**."

9. Pietari lähti seuraamaan häntä, mutta ei käsittänyt, että se, mitä enkelin vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

10. He kulkivat ensimmäisen vartion ohi ja toisen ja tulivat **rautaportille**, joka vei kaupunkiin. Se **aukeni** heille **itsestään**, ja he menivät ulos ja kulkivat erästä katuja eteenpäin. Yhtäkkiä enkeli jätti hänet.

11. Tajutessaan tilanteen Pietari sanoi: "Nyt todellakin tiedän, että Herra lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta siitä, mitä juutalaiset odottivat."

12. Kun tämä selvisi Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli monta koolla rukoilemassa.

13. Kun Pietari **kolkutti** ulkoportin ovea, **Rode**-niminen palvelustyttö tuli kuulostelemaan.

14. Tunnettuaan Pietarin äänen hän ilahtui niin, että juoksi sisään ovea avaamatta ja kertoi Pietarin seisovan portilla.

15. Muut sanoivat hänelle: "Sinä olet järjiltäsi!" Kun hän kuitenkin vakuutti, että se oli totta, he sanoivat: "**Se on hänen enkelinsä**."

16. Mutta Pietari kolkutti yhä. Avattuaan oven he **näkevät** hänet ja **hämmästyivät**.

17. Hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka **Herra oli vienyt hänet ulos vankilasta**. "**Kertokaa** tämä Jaakobille ja veljille", hän lisäsi. Sitten hän meni ulos ja lähti toiseen paikkaan.

18. Päivän valjettua sotilaille tuli kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.

19. Herodes antoi etsiä häntä. Kun häntä ei löytynyt, Herodes kuulusteli vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

20. Herodes oli vihoissaan Tyroksen ja Siidonin asukkaille. Yksimielisesti nämä kuitenkin tulivat hänen luokseen. Suostuteltuaan puolelleen kuninkaan kamaripalvelijan Blastoksen he anoivat rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksen kuninkaan maasta.

21. Määräpäivänä Herodes pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui valtaistuimelleen ja piti heille puheen.

22. Siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, ei ihmisen!"

23. Heti Herran enkeli löi häntä, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

24. Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

Miten selviämme vainoissa?

Miten minä selviän, jos meitä kohtaa vaino tai taloudellinen ahdistus? Tätä tyttäreni joskus kyseli, kun puhuimme kristittyjen vainoista. Jeesuksen vastaus ei ollut, että kylä te niistä selviätte eikä teille voi tapahtua mitään pahaa. Sen sijaan Hän lupasi antaa niiden keskellä Pyhän Henkensä avuksemme. Uskovan ei tarvitse koskaan kärsiä yksin vainojenkaan keskellä.

Antaessaan lähetystehtävän opetuslapsilleen Jeesus teki alusta lähtien heille selväksi, että työ tapahtuisi vastustavien voimien ja jopa vainojen keskellä:

"Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta. Myös te todistatte, olettehan olleet minun kanssani alusta asti." "Tämän minä olen puhunut teille, ettette loukkaantuisi minuun. Teidät erotetaan synagogasta, ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa jonkun teistä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle. Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua. Tämän minä olen puhunut, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun niin sanoneen." (Joh. 15:26-16:4)

Ristin tie voittoon

Missään vaiheessa Jeesus ei antanut sellaista kuvaa, että Hänen seuraamisensa olisi helppoa pimeään maailman keskellä. Evankeliumin julistaminen tulisi tapahtumaan vaikeuksien keskellä. Mutta seurakunnan tie on kuitenkin lopulta voiton tie – ei maailman silmissä, vaan lopullisesta taivaallisesta katsottuna. "Tuonelan eli kuoleman" porttiin eivät voi seurakunnan marssia estää." Siksi on mielenkiintoista kuulla, miten Lähi-Idän kristityt kutsuvat omia marttyyrejaan: He ovat marttyyriudella kruunattuja.

Suomessa olemme tottuneet siihen, ettei uskovia vainota, mutta se on poikkeus eikä sääntö. Lähetystyöhön on Jumalan valtakunnan tunkeutumista Saatanan hallitsemaan maailmaan. Se on valloitusotaa, jota vielä täällä ajassa käydään Jumalan sanan miekkaa käyttäen, rakkauden ja totuuden aseina. Jokaisen ihmisen tempaaminen pimeyden hallinnasta valon valtakuntaan merkitsee ankaraa taistelua. Se merkitsee tietysti myös Jumalan kutsun saaneille sisäistä taistelua siitä, haluaako hän taipua totuuteen ja syntinsä tunnustaen kääntyä Herran puoleen vai ei.

Mutta niin kuin olemme Apostolien tekoja tutkiessamme jo huomanneet useaan otteeseen, Sielunvihollinen pyrkii myös kaikin voimin estämään seurakunnan marssia ihmissieluja voittamiseksi. Siksi pilkka, syrjintä, valheellisen tiedon levittäminen ja karkea vaino ovat sen työmenetelmiä. Olemme hengellisessä sodassa, se on seurakunnan normaalitila. Juuri sillä, että julistamme lakia ja evankeliumia, aiheutamme vastustuksen ja vainon. Siksi meillä ei ole mitään syytä ottaa "uhriutujan" roolia, jolla tämän päivän vähemmistöt pyrkivät saamaan tuen osakseen. Jos meidät todella uhrataan, niin olemme Paavalin sanojen mukaan Jumalalle annettu hyvältä tuoksuva kiitosuhri.

Kotikirkkojen johtajat Kiinassa vetosivat aikanaan lännen uskoviin: "Älkää rukoilko, että vainot loppuisivat maastamme, vaan rukoilkaa sitä, että pysyisimme uskollisena tehtävässämme julistaa evankeliumia." Seurakunnalle taloudellinen hyvinvointi ja ulkoinen turvallisuus ja turvautuminen tämän maailmanajan voimiin on suurempi vaara kuin vainotuksi tuleminen.

Kansa ja kuningas ilman Jumalaa (1)

Jos Saulin vainon liikkeelle paneva voima oli ollut kieroutunut uskonnollisuus, nyt muutamia vuosia myöhemmin Jerusalemin seurakuntaa kohtasi väkivalta-aalto poliittisista syistä. Sen aiheuttaja, vuonna 44 kuollut Herodes Agrippa 1. oli Johannes Kastajan murhauttaneen Herodes Antipaksen veljenpoika ja Betlehemin lastenmurhan toimittaneen Herodes Suuren pojanpoika. Hän oli viimeinen juutalaisten kunin-

gas. Niin Israelin kuningas kuin hän olikin, hänessä virtasi edomilaista verta. Hän oli elänyt 30 vuotta elämästään Roomassa ja edusti kreikkalaista kulttuuria.

Herodes edusti "jumalatonta teokratiaa". Teokratia tarkoittaa Jumalan hallitsemaa kansakuntaa. Jumalan kansan Israelin oli määrä olla, ei kuningaskunta eikä demokratia – jotka molemmat ovat viime kädessä tyrannian muotoja – vaan Jumalan hallitsema kansakunta. Kun Samuelin suruksi Israel aikanaan valitsi kuninkaan, kansakunta samalla hylkäsi Jumalan kuninkuuden. Siitä alkoi jatkuvan Herrasta luopumisen ja kuninkuuden rappeutumisen historia, jonka päätepisteenä oli Herodes. Kuninkaana hän edusti koko kansakuntaa.

Uusi Israel

Samalla kun Jumalasta luopunut Israel kuninkaansa johdolla oli kulkemassa tuomiotaan kohti, Kristuksessa oli alkanut uusi Israel, seurakunta, jossa uskovan Aabrahamin saamat lupaukset alkoivat toteutua maailmanlaajasti. Usein on seurakunta unohtanut, että Jumala on valinnut sen omaksi kansakunnakseen. Mikä sitten on kansakunta? Se muodostuu ihmisistä, jotka elävät saman hallinnon alaisina ja keskinäisessä riippuvuudessa toisistaan. Jumalan suunnitelmissa seurakunta on valittu suku, kuninkaallinen papisto ja taivaalliseen päämäärään kutsuttujen Jumalan omaisuuskansa. Sen lisäksi se on myös kansakunta, jonka tehtävä on sama, mitä varten Israelin kansa luotiin.

Jumalan hallinta siunaukseksi

Seurakunnan tehtävänä on osoittaa maailmalle, miten ihmeellinen, laaja ja siunauksellinen Jumalan hallintavalta on. Seurakunta on kansakunta, jolla ei ole maallista kuningasta, ei parlamenttia, mutta sillä on yksi hallitseva Kuningas, Herra Jeesus Kristus. Jeesuksen työ ihmisten pelastamiseksi synnin, kuoleman ja Saatanan valasta tähtäsi yhteen suureen päämäärään, Jumalan valtakunnan tulemiseen. Lopullisesti se merkitsee sitä, että jokaisen ihmisen, jokaisen kansan ja koko maailman tärkeimmäksi asiaksi tulee se, että Jumala saa hallita sitä. Jumalan tahdon tekeminen oli Jeesuksen toiminnan suuri päämäärä.

Vaino (1,2)

Nämä kaksi kansakuntaa, Herodeksen johtama Jumalasta luopunut Israel ja Kristuksen hallitsema hengellinen Israel, törmäsivät nyt toisiinsa. Herodes kidutti muutamia Jerusalemin seurakunnan jäseniä ja mestasi apostoli Jaakobin, Johanneksen veljen.

Jaakobin ja Johanneksen äiti oli aikanaan pyytänyt Jeesukselta pojilleen tärkeimpiä valta-aseimia Jeesuksen vierellä hänen kirkkaudessaan. Jeesus oli vastannut, että hän ei tiennyt, mitä anoi, sillä suurin kirkkaus taivaassa edellyttää suurinta kärsimystä ajassa. Kun veljekset kuitenkin sanoivat olevansa valmiit kärsimykseen, Jeesus myönsi, että he tulisivat todellakin juomaan Jeesuksen kärsimyksen maljasta. Silti heidän asemaansa taivaassa jäisi Jumalan päätettäväksi. Nyt Jaakobin elämässä tämä Herran sana "kärsimyksen maljan juomisesta" toteutui, kun hän ensimmäisenä apostoleista kärsi marttyyrikuoleman. Hänen veljensä Johannes sai taas elää pisimpään apostoleista juoden oman maljansa pitkällä Herran palvelemisella kärsivän seurakunnan johtajana.

Pietari vankilaan (3–4)

Kun Herodes näki, että Jaakobin mestaus miellytti juutalaisia, hän otti myös Pietarin kiinni tarkoituksenaan tuomita hänetkin kuolemaan pääsiäisen jälkeen. Herodeksen toimenpiteet eivät nousseet niinkään henkilökohtaisesta vihasta kristinuskoa kohtaan kuin poliittisista laskelmista. Hän halusi lujittaa oman valtansa tekemällä selaista, mikä miellytti hänen alamaisiaan.

Seurakunnan esirukous (5)

"Pietaria pidettiin vangittuna, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan." (5)

Kaksi voimaa oli sodassa keskenään. Herodes piti Pietaria vankeudessa. Seurakunta taas rukoili hänen puolestaan. Tässäkin Jeesus itse jatkoi työtään seurakunnan kautta, sillä Hän sanoi ennen Golgataa Pietarille: *"Simon, Simon! Saatana on saanut luvan seuloa teitä niin kuin viljaa. Mutta minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi. Ja kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi."* (Luuk. 22:31–32)

Lopputuloksen kertoo tyhjä selli. Vastustus kärsi tappion ja seurakunta voitti.

Itsekorotuksen tuomio (20–23)

Lukumme lopussa Herodes julistautuu jumalaksi ottamalla vastaan kansan huudon: *"Jumalan ääni, ei ihmisen."* (22) Israelin, jonka piti olla Jumalan hallitsema kansakunta, viimeinen kuningas julisti itsensä jumalaksi. Mutta näin tehdessään hän edustaa jokaista ihmistä, joka luopuu elävästä Jumalasta. Jumalan hylkäävä ihminen aina lopulta julistautuu itse jumalaksi. Mutta samoin kuin Herodes kohtasi Jumalan tuomion, niin on jokainen itsensä korottava joutuva seisomaan Jumalan pyhällä tuomiolla.

Jumalan hallintavallan salaisuus (2,11)

Jumalan hallintavaltaan tässä maailmassa sisältyy meille salattua, mutta kuitenkin **Hän** hallitsee kaikkea. Kertomusta on mahdoton lukea ja väittää, että me kykenisimme selittämään Jumalan tavan hallita. Miksi Jumala antoi Jaakobin mestattavaksi, mutta pelasti Pietarin? Miksi Hän salli Herodeksen tappaa Jaakobin, mutta ihmeellä pelasti Pietarin? Emme kykene vastaamaan näihin kysymyksiin.

Selitys iankaikkisuudessa (24)

Monesti joudumme eri elämäntilanteissa kysymään: Mitä Jumala on nyt tekemässä? Hän ei selitä tapaa, jolla hän hallitsee. Silti hän osoittaa selvästi, että juuri hän hallitsee. Jumala olisi aivan hyvin voinut pelastaa myös Jaakobin. Toimintatavallaan Herra antaa meille lohdutuksen. Hän, joka kykeni pelastamaan Pietarin ja myös viisaudessaan teki niin, oli yhtä viisas antaessaan Jaakobin mestattavaksi. Elämäämme jää paljon selittämätöntä ajallisen vaelluksemme yhä jatkuessa. Meidän täytyy odottaa. Miekan välähdyksen ja Jaakobin tuskan tuolla puolen tuli selitys. Jumala tekee kaiken hyvin. Jae 24 kertoo siitä lopputuloksen kannalta: *"Mutta Jumalan sana sai yhä vankemman jalansijan ja levisi leviämistään."* (24)

Rukoileva seurakunta ja enkelit (6–10)

Luvussamme mainitaan Jumalan hallintavallan välineistä kaksi: rukoileva seurakunta ja enkelit. Seurakunta rukoili lakkaamatta, hartaasti ja tuskaisin mielin. Jumalan

vastaus ajoittui "viimeiselle minuutille". Se tuli vasta sinä yönä, jonka jälkeisenä päivänä Pietari olisi tuomittu kuolemaan.

Rukous epäilyjen keskeltä kuullaan (12–17)

Kun Rode kertoi viestin Pietarin paluusta rukoilijoiden luo, he vastasivat: "Oletko järjittäsi?" (15) Heidän rukouksiaan olivat siis vaivanneet vakavat epäilykset. Vaikka he eivät ymmärtäneetkään, miten Jumala voisi Pietarin pelastaa, he olivat rukoilleet uskossa. Siksi vastaus oli heille yllätys. Meille heidän rukouksensa on rohkaisu. He rukoilivat epäilyistään huolimatta hartaasti. Hartaan epäileväkin rukous on väkevämpi kuin Herodes ja voimakkaampi kuin pimeyden valta.

Enkelit palvelevat (7–10,23)

Enkelien palvelustyö on myös tänään todellisuutta. *"Enkelit ovat palvelevia henkiä, jotka on lähetetty auttamaan niitä, jotka saavat osakseen autuuden."* (Hepr. 1:14)

Vaikka emme niitä näe, he avaavat yhä ovia meidän edessämme. Enkelit toteuttavat myös Jumalan tuomioita niille, jotka korottavat itsensä Jumalaa vastaan. Herodes sai loppunsa enkelin toimeenpaneman tuomion kautta. *"Herran enkeli löi Herodesta, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Madot söivät hänet, ja niin hän heitti henkensä."* (23)

Herodes on kuollut, mutta Jumalan sana elää ja sen julistajat jatkavat kulkuaan.

Jumala avaa ja sulkee (10,16)

Jumala hallitsee tänäänkin. Ilman ihmiskätten apua hän voi avata vankiloiden ovia Pietarin kulkea lävitse. Mutta kun sama Pietari seisoj ovella, jonka taakse oli koontunut rukoileva seurakunta, tarvittiin myös ihmiskäsiä avaamaan ovea. Pietarin oli kolkutettava ovea pitkään.

Elämme salaisuuksien keskellä. Jumala tietää, että ne kuuluvat elämäämme. Kiittäkäämme Jumalaa, kun hän avaa yhden oven ja sulkee toisia. Molemmat ovat meille yhtä suuri siunaus. Rukous on yhä ainoa ja todellinen voimavaramme. Seurakunnan voimavara ei ole yhteistyösopimuksissa, menettelytavoissa, keinoissa eikä missään toimintamuodoissa vaan rukouksessa. Enkelit palvelevat yhä ja Jumalan sana leviää edelleen.

Varoitus

Kuitenkin lukuun sisältyy vakava varoitus. Miten kävi Israelin, Jerusalemin ja Herodoksen. Jeesus sanoi: *"Sinun huoneesi on jäävä autioksi."* (Matt. 23:38)

Jos seurakunta hylkää Jumalan kuninkuuden, sekin on tuomittu tuhoon. Mutta jos se kuulee Herransa ääntä, mikään ei voi sen marssia pysäyttää.

Kristillisen seurakunnan ja yksittäisen uskovan elämän salaisuus on se, mitä Jeesus toisti Ilmestyskirjan seurakunnille: *"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille."* Vain silloin, kun olemme kuuliaisia Herran sanalle, saamme nähdä, miten Jumalan evankeliumi menee eteenpäin. Vainojen keskellä seurakunta ei selviä myöskään ilman rukousyhteyttä Herraan. Yhteisessä rukouksessa Herra itse on keskellämme.

Esimerkki rakkaudesta, joka voittaa pimeyden vallan

Pastori Ei'ichi Itoo oli perheensä vanhin lapsi, jonka velvollisuudeksi katsottiin huolehtia ikääntyvistä vanhemmistaan. Mutta äiti asui pitkään nuoremman veljen luona, koska Itoo itse oli seitsemän vuotta Kiinassa lähetystyössä. Sodan jälkeen vanhimpana poikana hän katsoi oikeaksi ottaa äitinsä asumaan luonaan. Äiti asetti tulolleen kuitenkin ehdon:

"Jos saan tuoda mukamani buddhalaisen kotialttarin, tulen luoksenne asumaan."

Tietysti äidin asettama ehto herätti Itoossa huolta, mutta hän koki Jumalan johdatusena sen, että äiti tulisi hänen luokseen. Ellei hän ottaisi äitiä vastaan, äidillä ei olisi ehkä mahdollisuutta päästä osalliseksi pelastuksesta. Rukoiltuaan yhdessä vaimonsa kanssa he päättivät ottaa äidin vastaan aivan sellaisena kuin hän oli ja hyväksyen hänen ehtonsa. Niin äiti asettui asumaan pappilan yläkertaan.

Mutta kun heille tuli seurakunnan jäseniä kylään, yläkerrasta saattoi kuulua buddhalaisen kotialttarin edessä tapahtuviin palvontamenoihin kuuluvia kellon kilahduksia ja suitsukkeiden savu levisi alakertaan asti, tilanteet olivat kiusallisia. He saivat osakseen myös kritiikkiä. Olihan ennenkuulumatonta että kirkon pappilaan tuodaan buddhalainen kotialttari.

Toisaalta 1800 luvun loppupuolella syntyneenä äidillä oli tiukka käsitys velvollisuuksien noudattamisesta. Koska hän sai poikansa kotona ylläpidon, hän katsoi velvollisuudekseen osallistua myös seurakunnan tilaisuuksiin kuten rukouspiiriin. Sitten hän lähti tiettyjä asioita hoitamaan muutamaksi päiväksi nuoremman poikansa luokse ja palasi sitten takaisin kirkolle. Huomattuaan eron kahden poikansa perheiden välillä, hän alkoi säännöllisesti osallistua myös jumalanpalveluksiin.

Eräässä jumalanpalveluksessa saarnateksti oli Luukkaan 12. luvun vertaus rikkaasta maanviljelijästä. Jakeet 20-21 koskettivat äitiä syvästi:

"Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois. Kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kerää aarteita itselleen mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan luona."

Äiti teki rukoillen parannuksen, uskoi Jeesukseen ja pelastui. Siitä eteenpäin äiti vietti siunattua uskonelämää toistakymmentä vuotta. Kaikkia tapaamiaan ihmisiä hän kutsui mukaan jumalanpalveluksiin kertoen, että siellä saisi suuren siunauksen osakseen. Kauppalan asukkaat alkoivatkin lopulta kutsua häntä "kirkon isoäidiksi." Hän sai johtaa monia seurakunnan yhteyteen.

Ihmisen vastaanotto sellaisena kuin hän on, ei suinkaan ole helppoa. Niin tekemällä pastori Itoo ja hänen vaimonsa saivat voitetuksi äidin Jumalan valtakuntaan. He eivät itse tietenkään buddhalaisella kotialttarilla rukoilleet, vaan halusivat tehdä niin kuin Paavalia (1. Kor. 9:19-22):

"Vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni mahdollisimman monia. Juutalaisille olen ollut kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia. Lain alaisille olen ollut ikään kuin lain alainen voittaakseni lain alaisia, vaikka itse en olekaan lain alainen. Ilman lakia oleville olen ollut kuin olisin ilman lakia voittaakseni ilman lakia olevia, vaikka en olekaan ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa. Heikoille olen ollut heikko voittaakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes muutamia." (1950)

Entä sinä?

Voi olla, että Suomessakin kuljemme pikku hiljaa sellaista aikaa kohti, että uskova-
na vaeltaminen merkitsee syrjityksi tulemista. Oletko sinä valmis kulkemaan Herran
tietä, vaikka se maksaisi sinulle paljon? Oletko myös valmis etsimään sellaistenkin
pimeydessä vaeltavien pelastusta, jotka eivät ymmärrä sinua tai jopa halveksivat si-
nua. Oletko valmis rukoillen ja rakkaudessa kärsivällisesti etsimään heidän pelas-
tustaan? Herra haluaa käyttää sinua oman valtakuntansa levittämiseen. Haluatko
olla Hänen käytössään, vaikka se tekisi kipeää ja merkitsisi sinulle vaikeuksia?
Muista, että ei ole sellaisia taisteluita olemassa, joissa Herra ei olisi sinun kanssasi?

Jos et ole vielä päässyt tuntemaan Herraa, sinua kutsutaan mukaan tielle, joka ei
ole helppo, mutta joka johtaa iankaikkiseen kirkkauteen eikä sillä tiellä tarvitse kos-
kaan olla yksin. Saat elää kuningasten Kuninkaan seurassa.

Opiskelukysymyksiä:

1. Mitä opimme Jumalan työtavoista siinä, että Jaakob mestattiin mutta Pietari vapau-
tettiin ihmeen kautta vankilasta? (2,11)
2. Mitä seurakunta teki, kun Pietaria uhkasi kuolemantuomio? (5)
3. Kuinka suuri oli rukoilijoiden usko? (15) Mitä voimme oppia siitä, että Jumala kuuli
kuitenkin heidän pyyntönsä?
4. Mitä opimme tästä luvusta enkelien olemuksesta ja tehtävästä? (7–10,15,23)
5. Mitä jakeesta 17 opimme informaation jakamisesta?
6. Mitä opimme yliluonnollisen ja luonnollisen välisestä suhteesta siitä, että pelastut-
tuaan ihmeen kautta Herodeksen käsistä Pietari kätkeytyi.
7. Herodes oli edomilainen mutta silti Israelin viimeinen kuningas. Mitä seuraa siitä,
että ihminen kuvittelee itseään jumalaksi? (22,23)
8. Mikä tai kuka sinua hallitsee?
9. Millainen vaikutus oli Herodeksen vainolla seurakuntaan? (24)